

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 39Csp/237/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118224841
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2022:7118224841.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v spore žalobcu: ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom: Žižkova 11, 811 02 Bratislava, IČO: 35 799 200, v zast.: Vojčík & Partners BA, s.r.o., so sídlom: Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 53 204 786, proti žalovanej: L. C., rod. l., nar. XX.X.XXXX, bytom: E. XX, XXX XX Košice, o zaplatenie 92.829,17 EUR s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 92.829,17 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 90.131,85 Eur od 1.11.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 31.12.2018 žiadal súd, aby zaviazal žalovaného 1/ A., nar. XX.X.XXXX a žalovanú 2/ L. nar. XX.X.XXXX, k povinnosti zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu vo výške 92.829,17 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 90.131,85 Eur od 1.11.2017 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že žalovaní uzatvorili so žalobcom Zmluvu o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX zo dňa 25.3.2011 (ďalej len úverová zmluva), na základe ktorej žalobca poskytol žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 98.000 Eur. Na zabezpečenie pohľadávky z úverovej zmluvy bola dňa 25.3.2011 uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX-NX (ďalej len záložná zmluva), na základe ktorej bolo zriadené záložné právo v prospech žalobcu na nehnuteľnostiach evidovaných na LV č. XXXXX, okres Košice, obec Košice - mestská časť Staré mesto, k.ú. Stredné Mesto. Nakoľko si žalovaní neplnili riadne a včas zmluvne stanovené mesačné úverové splátky, na ktoré sa zaviazali v úverovej zmluve v spojení s Dodatkom č. 1, oznámením o zmene úrokovej sadzby, tak ich žalobca na neplnenie záväzkov písomne upozornil listom označeným ako výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti. Nakoľko si žalovaní ani napriek písomnej výzve neplnili svoje záväzky, žalobca dňa 30.9.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť mimoriadneho medziúveru a vyzval žalovaných na zaplatenie záväzku, ktorý bol ku dňu 31.10.2017 vo výške 92.829,17 Eur. Žalovaní po vyhlásení okamžitej splatnosti svoj vzťah neuhradili a ku dňu 30.10.2017 tento predstavoval dlžnú istinu vo výške 90.131,85 Eur, úrok vo výške 1.853,64 Eur a úrok z omeškania vo výške 843,68 Eur.

3. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil nasledovné dôkazy: Zmluva o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere, Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva, Dodatok č. 1, Oznámenie o zmene úrokovej sadzby s doručenkou, Výzva pred vyhlásením okamžitej splatnosti a Vyhlásenie okamžitej splatnosti.

4. Tunajší súd vydal dňa 22.1.2019 platobný rozkaz, proti ktorému žalovaní podali odpor, v ktorom uviedli, že nárok žalobca zakladá na vyhlásení predčasnej splatnosti úveru poskytnutého žalobcovi (pozn. sudcu: správne má byť žalovaný), avšak žalovaný napadol neplatnosť tohto vyhlásenia na súde, pričom pod sp. zn. 38Csp/65/2018 je vedené konanie, kde súd vyslovil právny názor v prospech neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru (čoby právneho základu žaloby), teda žalobca vedome opiera svoj nárok o neplatný právny titul. Okrem iného žalobný petít znie na sumu cca o 6.000 Eur nižšiu ako poskytnutý úver.

5. Žalobca sa odporu žalovaných vyjadril podaním zo dňa 29.4.2019, kde uviedol, že žalobca opier svoj nárok o úverovú zmluvu a nie vyhlásenie okamžitej splatnosti, ktoré je následkom skutočnosti, že žalovaní neplnili svoje povinnosti z úverovej zmluvy riadne a včas.

6. Uznesením č.k. 39Csp/237/2018-115 zo dňa 19.12.2019 súd konanie prerušil so právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 38Csp/65/2018.

7. Uznesením č.k. 39Csp/237/2018-127 zo dňa 25.2.2020 konanie voči žalovanému v 1. rade - A. bolo zastavené v zmysle § 167e ods. 1, § 166a ods.1, § 166b ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, a to z dôvodu vyhláseného konkurzu na žalovaného v 1. rade Okresným súdom Košice sp. zn. 30OdK/22/2020. V konaní na strane žalovaných takto zostala iba označená žalovaná (predtým žalovaná v 2/ rade).

8. Uznesením č.k. 39Csp/237/2018- 156 zo dňa 8.9.2022 súd rozhodol o pokračovaní v konaní. Uznesenie bolo riadne doručené žalobcovi ako aj žalovanej.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov: Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.3.2014, Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 6.11.2018, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 10.1.2019, Predžalobná výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 19.4.2021, Výpis účtu zosplatneného medziúveru, Výpis z účtu stavebného sporenia ako aj rozsudkami v konaní sp. zn. 38Csp/65/2018.

10. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané a medzi pôvodnými stranami sporu nebolo sporné ani rozporované, že žalobca v pozícii veriteľa a žalovaní v pozícii dlžníka a spoludlžníka uzatvorili dňa 25.3.2011 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere s tým, že ako zabezpečovací prostriedok k plneniu záväzkov z nej bola uzavretá Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam a Mandátna zmluva z 25.3.2011. Zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovaným mimoriadny medziúver vo výške 98.000 EUR. Úroková sadzba mimoriadneho medziúveru bola 3,70 % ročne odo dňa uzatvorenia predmetnej zmluvy po dobu prvých 12 mesiacov, resp. do doby pridelenia cieľovej sumy s tým, že po uplynutí uvedenej doby bude úroková sadzba stanovená v súlade s úrokovou sadzbou vyhlásenou veriteľom pre mimoriadny medziúver platnou v čase vykonania zmeny. Úrok z omeškania bol o 5 % ročne vyšší ako úrokové sadzby uvedené vyššie. Úroková sadzba stavebného úveru bola 4,99 % ročne a úrok z omeškania o 3 % ročne vyššia ako úroková sadzba uvedená vyššie.

11. Podľa čl. III. bod 3 Zmluvy úroková sadzba medziúveru je stanovená na celú dobu trvania mimoriadneho medziúveru. Úroková sadzba stavebného úveru je stanovená na celú dobu jeho splácania. Prípadná zmena úrokovej sadzby je možná len vo výnimočných prípadoch, a to v prípade zmeny legislatívy s priamym dopadom na úrokové sadzby, v prípade zmeny vývoja na finančných trhoch v závislosti od zmeny sadzby EURIBOR a v nadväznosti na úverovú politiku veriteľa a to v súlade s obvyklou úrovňou úrokových sadzieb pre daný typ úveru a podľa vyhodnotenia osobnej a finančnej situácie dlžníka. Prípadná zmena úrokovej sadzby a splátky veriteľom bude dlžníkovi oznámená písomne najmenej 15 dní pred nadobudnutím účinnosti príslušnej zmeny.

12. V zmysle čl. IV. bod 1 Zmluvy od mesiaca nasledujúceho po uzatvorení tejto zmluvy do nasporenia 40 % z cieľovej sumy sa dlžník zaviazal mesačne poukazovať vklady v sume 309,97 EUR (0,16 % z cieľovej sumy) s tým, že ak je dlžník v omeškaní s mesačnými vkladmi na účet stavebného sporenia po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, veriteľ má právo od tejto zmluvy odstúpiť alebo ju vypovedať a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru.

13. V zmysle čl. IV. bod 2 Zmluvy od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru po dobu 12 mesiacov od uzatvorenia tejto zmluvy sa dlžník zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 308,03 EUR. Od mesiaca nasledujúceho po uplynutí 12 mesiacov od uzatvorenia tejto zmluvy do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru v pravidelných mesačných splátkach, ktorej výška bude vypočítaná v súlade s podmienkami pre poskytovanie medziúverov a stavebných úverov pre fyzické osoby-obyvateľov, platnými v čase vykonania zmeny úrokovej sadzby. Mimoriadny medziúver bude splatený ku dňu pridelenia cieľovej sumy.

14. V zmysle čl. IV. bod 3 Zmluvy od mesiaca nasledujúceho po pridelení cieľovej sumy do úplného splatenia stavebného úveru vrátane príslušenstva sa dlžník zaviazal splácať stavebný úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 618 EUR.

15. Podľa Čl. VI. ods. 5 Úverových podmienok pre fyzické osoby, veriteľ je oprávnený z mesačnej úverovej splátky uspokojiť svoje pohľadávky v nasledujúcom poradí: úroky z omeškania, dlh po lehote splatnosti (úroky, istina a poplatky) a dlh do lehoty splatnosti (úroky, istina a poplatky).

16. V zmysle čl. VI. Zmluvy mimoriadny medziúver a stavebný úver bude zabezpečený Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam.

17. V zmysle čl. VII. bod 1 Zmluvy za spracovanie a schválenie úverového prípadu účtuje veriteľ dlžníkovi poplatok vo výške 699 EUR, pričom veriteľ bude túto sumu inkasovať pri prvom čerpaní úveru zo sumy úverových prostriedkov bezhotovostne poukazovaných z úverového účtu.

18. Dňa 25.3.2011 žalovaní ako záložcovia a žalobca ako záložný veriteľ uzavreli Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXXX (ktorých všeobecná hodnota bola určená sumou 121.000 EUR) za účelom zabezpečenia pohľadávky záložného veriteľa vzniknutej zo Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, ktorej súčasťou bola mandátna zmluva ktorou záložca ako mandant poveril a zároveň splnomocnil záložného veriteľa ako mandatára, aby na jeho účet za odplatu 0,033 EUR uskutočnil všetky úkony potrebné a nevyhnutné na výkon záložného práva podľa predmetnej zmluvy a aby v jeho mene urobil všetky právne úkony potrebné na prevod vlastníctva k predmetu záložného práva na tretiu osobu. V zmysle čl. IV bod 1 predmetnej zmluvy ak dlžník nebude riadne a včas splácať zabezpečenú pohľadávku záložného veriteľa, záložný veriteľ je oprávnený začať výkon záložného práva a uspokojiť svoju pohľadávku výťažkom z predaja predmetu záložného práva priamym predajom tretej osobe alebo vyhlásením obchodnej verejnej súťaže.

19. Výzvou pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru zo dňa 5.9.2017 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlhu po lehote splatnosti ku dňu 5.9.2017 vo výške 1.869,48 EUR najneskôr do 30.9.2017 a súčasne upozornil žalovaného, že je povinný uhradiť všetky ostatné dlžné sumy po lehote splatnosti v stanovenom termíne. Žalobca zároveň upozornil žalovaného, že v prípade nesplnenia si stanovenej povinnosti, zväží vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru a môže následne pristúpiť k realizácii záložného práva dobrovoľnou dražbou.

20. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v stanovenej lehote nevysporiadal vzniknuté nedoplatky na vkladoch stavebného sporenia a úverových splátkach, čím došlo k porušeniu dojednaných podmienok Zmluvy, žalobca ako veriteľ pristúpil dňom 30.9.2017 k vyhláseniu okamžitej splatnosti celého zostatku úveru a listom zo dňa 3.10.2017 označeným ako Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru vyzval žalovaného na jednorazové zaplatenie zostatku neuhradeného úveru v sume 92.829,17 EUR najneskôr do 31.10.2017.

21. Rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 38Csp/65/2018 zo dňa 21.2.2019 v právnej veci žalovaných (tam v postavení žalobcov) voči žalobcovi (tam v postavení žalovaného) výrokom IV. a V. určil, že Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru vykonané žalovaným listom zo dňa 3.10.2017, týkajúce sa Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným dňa 25.3.2011 je neplatné a že úver poskytnutý na základe Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 25.3.2011 uzavretej medzi žalobcami 1/ a 2/ a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Na základe odvolania Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 6Co/233/2019 zo dňa 24.11.2020 rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 21. februára 2019 č.k. 38Csp/65/2018- 103 vo

výroku IV., vo výroku V. a vo výroku VI. a v zrušenom rozsahu vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Okresný súd Košice I. opätovne rozhodol rozsudkom sp. zn. 38Csp/65/2018 zo dňa 25.5.2021 žalobu vo výrokoch IV. a V. zamietol. Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 5CoCsp/62/2021 zo dňa 14.4.2022 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

22. Súd rozhodol podľa nasledovných ustanovení:

23. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

25. Podľa § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka, pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

26. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

27. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

28. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

29. Podľa § 365 veta prvá Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

30. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

31. Podľa § 52 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

32. Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 52 ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občianskeho zákonníka“), spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

35. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

36. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

37. Podľa ust. § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

38. Podľa ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2012 (t.j. v čase uzavretia zmluvy), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

39. Podľa ust. § 1 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, spotrebiteľským úverom nie je podľa písm. c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti a podľa písm. d) úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

40. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Bolo preukázané, že žalobca a žalovaní uzatvorili dňa 25.3.2011 podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Táto zmluva s poukazom na ustanovenie § 1 ods. 3 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. nie je spotrebiteľským úverom a neaplikujú sa na ňu ustanovenia citovaného zákona, avšak je zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko bola uzavretá medzi žalobcom ako dodávateľom (v rámci predmetu jeho podnikania) a žalovanými ako spotrebiteľmi. Na právny vzťah medzi stranami bolo preto potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Na základe uvedenej zmluvy žalobcovi ako poskytovateľovi úveru vznikla povinnosť poskytnúť peňažné prostriedky žalovaným podľa zmluvy o úvere a žalovaným vznikla povinnosť uhradiť pohľadávku s jej príslušenstvom žalobcovi v lehote a spôsobom dohodnutým v zmluve.

41. Obrana žalovanej (predtým oboch žalovaných) spočívala na tvrdení o neplatnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru poskytnutého žalobcom a tvrdení, že žalobca opiera svoj nárok o neplatný právny titul, ktoré skutočnosti boli predmetom konania vedeného tunajším súdom pod sp. zn. 38Csp/65/2018 a ktoré skutočnosti predstavovali prejudiciálne otázky k tomuto konaniu a o ktorých súd rozhodol tak, že vyhlásenie okamžitej splatnosti nie je neplatné.

42. Súd v tomto poukazuje na právne vyhodnotenie citovaným súdom uvedené v bode 30. predmetného rozsudku, z ktorého vyplýva, že predloženou písomnou výzvou na zaplatenie žalobca ku dňu 5.9.2017 vyčíslil nedoplatok - dlh po lehote splatnosti vo výške 1.869,48 EUR a zároveň vyzval na zaplatenie splátky splatnej dňa 16.9.2017 v lehote jej splatnosti. Žalobca si touto výzvou splnil zákonnú notifikačnú povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 OZ. V žiadnom predpise však nie je ustanovené, či veriteľ má notifikáciu urobiť v písomnej forme, zákon to neustanovuje, odporúča sa však upozornenie urobiť písomnou formou. Je to i v záujme veriteľa, pretože dôkazné bremeno o splnení tejto povinnosti spočíva na ňom. Žalobca ako veriteľ tak aj postupoval a v súlade s platnou právnou úpravou (§ 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ) pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru dlžníkov písomne vyzval na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca jednoznačným spôsobom dlžnú sumu vo výzve aj špecifikoval a tiež špecifikoval obdobie, za ktoré je táto dlžná suma vyčíslená. Žalovaní tvrdili, že táto výzva neobsahuje zákonné náležitosti, avšak zo žiadneho predpisu nevyplýva, aké náležitosti by takáto výzva mala obsahovať. Súd poukázal na znenie § 53 ods. 9 OZ zákonníka podľa ktorého, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na

uplatnenie tohto práva. Súd nezistil ani rozpor výzvy žalobcu na zaplatenie zo dňa 5.9.2017 so zákonom a preto návrh žalovaných spočívajúci v tvrdení, že táto výzva je neplatným právnym úkonom, nakoľko neobsahuje zákonom stanovené náležitosti, nie je dôvodný. Vzhľadom na uvedené nie je neplatným ani ďalší právny úkon žalovaného nadväzujúci na túto výzvu a to oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 3.10.2017, keďže boli splnené zákonné podmienky na vyhlásenie splatnosti úveru. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že žalovaný pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pre neplnenie zmluvných podmienok zo strany spoludlžníkov v súlade s platnou právnou úpravou.

43. Preto súd v tomto konaní konštatuje, že ak žalovaná ani pôvodný žalovaný 2/ nehradili splátky úveru riadne a včas, pričom vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je platné a zákonné, je nutné konštatovať, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie dlžnej sumy 92.829,17 EUR.

44. Nakoľko žalovaní v lehote uvedenej vo vyhlásení okamžitej splatnosti, t.j. najneskôr do 31.10.2017 dlh nespĺnili, dostali do omeškania a žalobcovi tak v zmysle ustanovení § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka vznikol nárok na úroky z omeškania od 1.11.2017 do zaplatenia.

45. Výšku úrokov z omeškania súd určil v súlade s citovaným ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.; základná úroková sadzba stanovenej ECB, platná k prvému dňu omeškania s plnením dlhu podľa jednotlivých faktúr bola 0,00 % výška úrokov z omeškania je teda o 5 percentuálnych bodov vyššia než úroková sadzba, t.j. a 5% ročne.

46. Ustanovenie § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravuje tzv. pasívnu solidaritu, ktorá je vyjadrená pojmami spoločne a nerozdielne. Je charakterizovaná viacerými subjektmi na dlžníckej strane a ich povinnosťou splniť dlh tomu istému veriteľovi spoločne a nerozdielne. Solidarita dlžníkov voči veriteľovi môže byť založená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou účastníkov, povahou plnenie. Po uspokojení pohľadávky veriteľa dochádza spravidla k vzájomnému vyporiadaniu medzi dlžníkmi / spoločnými či solidárnymi/. Vzájomné vyporiadanie dlžníkov je závislé od toho, aká je výška vzájomných podielov spoludlžníkov /spoločných či solidárnych/ na ich spoločnom záväzku a v akom rozsahu sa ten ktorý z dlžníkov podieľal na plnení dlhu voči veriteľovi. Výška vzájomných podielov dlžníkov / spoludlžníkov/ môže byť stanovená právnym predpisom, rozhodnutím súdu, dohodou dlžníkov, príp. ak neexistujú vyššie uvedené dôvody, nastupuje zákonný dôsledok, podľa ktorého podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere sú rovnaké.

47. Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2019, sp. zn. 5 Cdo 1/2018: „Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk jednému z viacerých solidárne zaviazaných dlžníkov (žalovaných) a ostatní žalovaní nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudne účinky právoplatného rozsudku. O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté, a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova.“

48. Vzhľadom na solidárny charakter záväzku je žalobca oprávnený požadovať plnenie celého dlhu od ktoréhokoľvek z dlžníkov s tým, že ak dlh splatí jeden dlžník (žalovaný), zanikne tým v rozsahu plnenia aj povinnosť druhého dlžníka. V tomto konkrétnom prípade žalobca žiadal zaplatenie dlžnej sumy od oboch dlžníkov - pôvodného žalovaného 1/ a žalovanej 2/. Avšak nakoľko konanie bolo voči žalovanému 1/ právoplatne zastavené z dôvodu uvedeného v bode 7. rozsudku, na záväzok uhradiť dlžnú sumu s príslušenstvom bola zaviazaná už len žalovaná.

49. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti s poukazom na citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

50. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

51. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

52. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a plne úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej konkrétnej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

54. Podľa § 257 Civilného sporového poriadku, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolučné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevylučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo potrebné použiť § 257 Civilného sporového poriadku. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

56. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania zvažoval aj použitie ustanovenia § 257 CSP. Žalovaná v konaní netvrdila, že by sa na ňu mala vzťahovať aplikácia ustanovenia § 257 CSP a jej prípadné nepriaznivé osobné, majetkové a sociálne pomery nevyplyvali ani z obsahu spisu. Zároveň súd dodáva, že iba samotné postavenie žalovanej v spore, kde vystupovala ako spotrebiteľ, taktiež nemá za následok automatické nepriznanie náhrady trov konania druhej úspešnej strane sporu. V tomto sa plne prejavuje preventívna a sankčná funkcia náhrady trov konania. Súd preto nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa tak v osobnom či majetkovom postavení žalovaného a ani v predmete sporu a preto pri rozhodovaní o náhrade trov konania nepristúpil k aplikácii ustanovenia § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).